

Consolidar les oportunitats econòmiques i socials dels Pirineus amb el Coronavirus

La primera meitat de l'any ha estat fatídica i encara no hem arribat al final per a fer el corresponent balanç. Però podem almenys constatar que el ple de visitants de les comarques pirinenques d'aquest agost presenta signes notablement encoratjadors enmig d'un marc general de penes i lamentacions. Amb una repercussió econòmica ben profitosa en l'hostaleria, la restauració i les activitats lúdiques i esportives incloses en el que es considera habitualment com el sector turístic. Però també en els sectors afins dels transports o els comerços, manyans i altres serveis locals que proveeixen les necessitats dels residents i passavolants. Més els productors artesans de formatges, embotits, iogurts o melmelades i les altres artesanies no estrictament alimentàries, que veuen com els seus productes s'esgoten en les botigues pròpies o alienes.

Les incerteses s'amuntegaren fins a principis de l'estiu de 2020, però finalment s'ha acomplert el que durant el període més intens de la pandèmia començava a entreveure's. La revalorització dels productes i les activitats locals vinculades a un consum de proximitat obligat per les mateixes circumstàncies sanitàries. I consecutivament, també, un augment dels ingressos i oportunitats econòmiques dels pobles petits i de la ruralitat en general, que no es poden separar d'una consolidació de la seva imatge com a indret de benestar i la millora en general de la sociabilitat i, fins i tot, la demografia local.

Perquè en els pobles pirinencs no solament han augmentat els estiuejants d'aquests dies d'agost, sinó també els residents més o menys permanents. Jubilats que decidiren passar el confinament en les millors condicions que ofería la ruralitat. Joves que estudien i adults que practiquen el teletreball des dels habitatges familiars o les segones residències, que han animat, naturalment, els comerços i serveis locals. I aquesta sí que és una bona nova amb repercussions de fons que poden ser ben notables i que invita a reflexionar molt més enllà del tot turisme al qual ens té habituada la reflexió sobre el futur dels Pirineus.

No estem en condicions d'afirmar si les variacions aportades per les mesures extraordinàries provocades pel Covid deixaran una empremta indeleble en les nostres societats. Ningú sap a hores d'ara la profunditat i la duració del mal, i queda per veure, doncs, com es descabdellaran molts dels interrogants i inèrcies de fons en joc. Ens agradaria cantar victòria en el sentit que la història està a punt de fer de justícia a la muntanya i les àrees rurals en general, que a partir d'ara navegaran als vents de la nova prosperitat econòmica i recuperaran el gruix social que els hi havia pres la civilització industrial. Per si de cas, assegurem que la fibra òptica, la connexió internet i l'oferta d'habitatge dels pobles sigui correcta i els petits centres comarcals donin bons serveis. I que no es perdi pistonada a l'hora de bastir oferta cultural (festivals, actes i centres culturals, publicacions i altres expressions), fonamental per refermar l'orgull propi i generar una imatge de la muntanya atractiva en el món global i urbà actual.

Ignasi Aldomà, professor UdL, coordinador del Màster en Gestió d'Àrees de Muntanya